VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (otrā palāta)

2010. gada 29. septembrī *

Lieta T-378/07

CNH Global NV, Amsterdama (Nīderlande), ko pārstāv M. Edinboro [*M. Edenborough*], *barrister*, un R. Harisons [*R. Harrison*], *solicitor*,

prasītāja,

pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv A. Foliārs-Mongirāls [*A. Folliard-Monguiral*], pārstāvis,

atbildētājs,

* Tiesvedības valoda — angļu.

par prasību par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2007. gada 5. jūlija lēmumu lietā R 1642/2006-1 attiecībā uz apzīmējuma, kurā attēlots traktors sarkanā, melnā un pelēkā krāsā, kā Kopienas preču zīmes reģistrāciju.

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

šādā sastāvā: priekšsēdētāja I. Pelikānova [*I. Pelikánová*], tiesneši K. Jirimēe [*K. Jürimäe*] un S. Soldevila Fragoso [*S. Soldevila Fragoso*] (referents),

sekretāre K. Poheca [*K. Pocheć*],

ņemot vērā prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas [tagad — Vispārējā tiesa] kancelejā iesniegts 2007. gada 2. oktobrī,

ņemot vērā atbildes rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 15. janvārī,

ņemot vērā replikas rakstu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2008. gada 13. maijā,

pēc 2010. gada 17. marta tiesas sēdes

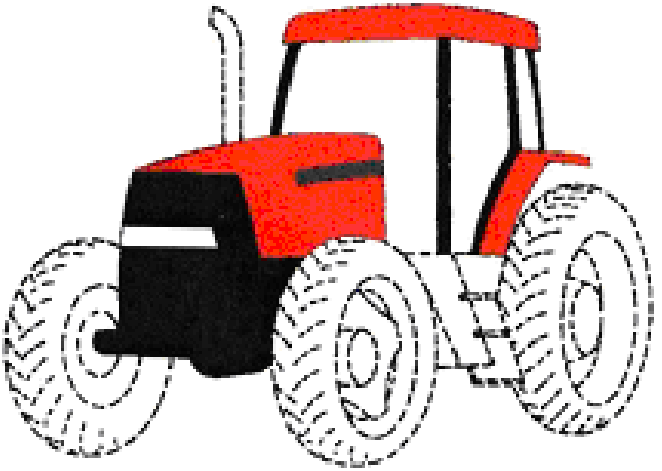
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

Tiesvedības priekšvēsture

1 2004. gada 15. jūlijā prasītāja *CNH Global NV* Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, pamatojoties uz grozīto Padomes 1993. gada 20. decembra Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) (aizstāta ar Padomes 2009. gada 26. februāra Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)).

2 Reģistrācijai pieteiktā preču zīme ir šāds grafisks apzīmējums:

3 Attiecīgais apzīmējums ir aprakstīts kā "tādas sarkanas, melnas un pelēkas krāsas kombinācija, kas izmantotas uz traktora arējām virsmām, no kurām sarkanā ir izmatota uz motora pārsega, jumta un riteņu arku virsmām, gaiši pelēkā un tumši pelēkā — horizontālas līnijas veidā uz motora pārsega un melnā — uz restēm motora pārsega priekšā, šasijām un vertikālajām ārējām apdarēm".

4 Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 9. klasē atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām un atbilst šādam aprakstam: "traktori".

5 Ar 2006. gada 27. oktobra lēmumu pārbaudītājs reģistrācijas pieteikumu noraidīja, pamatojot noraidījumu ar to, ka, pat ja prasītāja ir pierādījusi, ka tai ir "ievērojams" apgrozījums dalībvalstīs, kas atrodas Austrumeiropā, tā nav sniegusi pierādījumus par attiecīgā apzīmējuma intensīvu izmantošanu jaunajās dalībvalstīs, kuras principā ir lauksaimniecības valstis, un ka līdz ar to nevar tikt pierādīta atšķirtspējas iegūšana reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanas būtiskā Eiropas Kopienas daļā rezultātā.

6 2006. gada 15. decembrī prasītāja par pārbaudītāja lēmumu iesniedza apelācijas sūdzību. Ar 2007. gada 5. jūlija lēmumu (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums") Apelāciju pirmā padome apelācijas sūdzību noraidīja, apstiprinot [pārbaudītāja] lēmumu.

7 Būtībā Apelāciju padome uzsvēra, pirmkārt, ka konkrēto sabiedrības daļu veidojot lauksaimnieki un, otrkārt, ka, tā kā attiecīgajai krāsu kombinācijai neesot raksturīgās atšķirtspējas, reģistrācijai pieteikto preču zīmi varot reģistrēt tikai ar nosacījumu, ka tā atšķirtspēju ir ieguvusi izmantošanas būtiskā Kopienas daļā rezultātā. Apelāciju padome tomēr uzskatīja, ka prasītāja neesot pierādījusi, ka šis nosacījums būtu izpildīts, jo, pirmkārt, tā, nosakot konkrēto tirgu, neesot ņēmusi vērā jaunās dalībvalstis un, otrkārt, apgrozījums šajās dalībvalstīs vai pat dažās agrākajās dalībvalstīs esot bijis acīmredzami nepietiekams, lai pierādītu intensīvu minētā apzīmējuma izmantošanu.

Lietas dalībnieku prasījumi

8 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

9 ITSB prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— prasību noraidīt;

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

10 Prasītāja savas prasības pamatojumam būtībā izvirza tikai vienu pamatu, kas attiecas uz Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 3. punkts) noteikumu pārkāpumu.

Lietas dalībnieku argumenti

11 Prasītāja uzskata, ka konkrētā sabiedrības daļa, kura pārstāv ļoti nelielu visu iedzīvotāju procentuālo skaitu, tās ražoto traktoru krāsu kombināciju uztverot kā preču zīmi un ka tas tā esot dažādās dalībvalstīs.

12 Prasītāja uzskata, ka konkrētā sabiedrības daļa aptver gan pašreizējos traktoru īpašniekus, gan arī nākamos pircējus, bet ne tos, kuriem ir tikai vienkārša iespējama interese attiecībā uz šīm precēm, jo tikai pirmajiem minētajiem esot patiesa interese, lai preču zīme pildītu savu pamata funkciju, — identificēt preču komerciālo izcelsmi.

13 Pēc prasītājas domām, jēdziens "lauksaimnieks", nosakot konkrētās sabiedrības daļu, nevarot tikt ņemts vērā, jo tas ir neprecīzs un aptver tādas nenozīmīgas personas kā mazie lauksaimnieki vai lauksaimnieki, kuriem nav līdzekļu traktora iegādei. Tādējādi Apelāciju padome kļūdaini esot uzskatījusi, ka konkrēto sabiedrības daļu veidojot lauksaimnieki vispārējā nozīmē, un šī kļūda tai esot likusi veikt kļūdainu iesniegto pierādījumu interpretāciju.

14 Tādējādi prasītāja apstrīd ITSB apgalvojumu, saskaņā ar kuru tā piekrītot, ka konkrēto sabiedrības daļu veidojot lauksaimnieki vispārējā nozīmē.

15 Prasītāja norāda, ka saskaņā ar judikatūru preču zīmes atšķirtspēja, kas iegūta izmantošanas rezultātā, ir jāpierāda attiecībā uz būtisku konkrētās sabiedrības daļu, bet ne visu minēto sabiedrību. Turklāt šāds pierādījums būtu jāsniedz attiecībā uz būtisku konkrētās teritorijas daļu, nevis attiecībā uz visu šo teritoriju, jo pretēji ITSB apgalvotajam šajā ziņā nav veikts neviens jurisprudences grozījums vai neviena likumdošanas reforma šajā jomā.

16 Prasītāja turklāt precizē, ka ITSB nostāja, saskaņā ar kuru preču zīmes atšķirtspējas iegūšana izmantošanas rezultātā ir jāpierāda attiecībā uz visu katras dalībvalsts teritoriju un attiecībā uz visu konkrētās sabiedrības daļu, nav "praktiski izmantojama".

17 Pēc prasītājas domām, konkrētās sabiedrības daļas izplatība visās dalībvalstīs nav vienveidīga un līdz ar to atbilstošais izmantošanas līmenis tātad mainās atkarībā no katrai dalībvalstij raksturīgajiem īpašajiem nosacījumiem.

18 Prasītāja uzskata, ka izskatāmajā lietā attiecīgo preču absolūtajam apgrozījumam, aptvertajai ģeogrāfiskajai teritorijai, kā arī faktam, ka tirdzniecība Kopienā nav izplatīta vienveidīgi, nav nozīmes, lai pierādītu reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā būtiskā Kopienas daļā. Vērā ņemamie elementi esot, pirmkārt, tirdzniecības apjoms, salīdzinot ar tirgus lielumu, un, otrkārt, konkrētās sabiedrības daļas ģeogrāfiskā izplatība.

19 Prasītāja norāda, ka izskatāmajā lietā preču, attiecībā uz kurām ir pieteikta [preču zīmes] reģistrācija, apgrozījums ir "ievērojams" dalībvalstīs, kuras atrodas Austrumeiropā. Tādējādi reģistrācijai pieteiktā preču zīme agrākajās dalībvalstīs, kuras veidojot 90 % no Kopienas un tādējādi esot būtiska [teritorijas] daļa, atšķirtspēju esot ieguvusi izmantošanas rezultātā, un tātad tā šādu atšķirtspēju esot ieguvusi attiecībā uz konkrēto sabiedrības daļu Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkta izpratnē.

20 Prasītāja apgalvo, ka iedzīvotāju skaita apjoms, ģeogrāfiskās teritorijas plašums un fakts, ka dalībvalstis, kas atrodas Austrumeiropā, ir lauksaimniecības valstis, ir nenozīmīgi apstākļi reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas iegūšanas izmantošanas rezultātā būtiskā Kopienas daļā pierādīšanai. Pēc tās domām, konkrētā sabiedrības daļa ir vērā ņemams elements. Katrā ziņā lauksaimniecības uzņēmumi šajās dalībvalstīs esot pārāk mazi, lai izmantotu traktorus, un konkrētā sabiedrības daļa šajā Kopienas daļā līdz ar to esot ļoti neliela. Tātad ITSB esot kļūdaini norādījis, ka prasītāja neesot ņēmusi vērā dalībvalstis, kas atrodas Austrumeiropā, un ka tā neesot ievērojusi jauno dalībvalstu tirgus, uzskatot tos par nenozīmīgiem.

21 Prasītāja apgalvo, ka ITSB tās apgrozījumu esot izmantojis "maldinoši un it īpaši kļūdaini".

22 Prasītāja turklāt apgalvo, ka ITSB atbildes rakstā ir izvirzījis divus jautājumus, kuri netika uzdoti nedz pārbaudītājam, nedz [procesā] Apelāciju padomē, pirmkārt, attiecībā uz to abu profesionālo apvienību pārstāvju neatkarību, kuru paziņojumu tā bija iesniegusi prasības pieteikuma pielikumā, un to spēju pierādīt veidu, kādā konkrētā preču zīme tiek uztverta Eiropā, un, otrkārt, attiecībā uz reģistrācijai pieteiktās preču zīmes izmantošanu, kombinējot to ar vārdisko preču zīmi "CASE" vai "CASE INTERNATIONAL". Šie argumenti neesot pamatoti, jo, pirmkārt, minētie pārstāvji esot

varējuši pierādīt veidu, kādā preču zīme tiek uztverta, un, otrkārt, tā kā reģistrācijai pieteiktās preču zīmes vārdiskie elementi esot nesalasāmi, krāsu kombinācija joprojām esot vienīgais atšķirtspējīgais elements.

23 Visbeidzot prasītāja precizē, ka tika iesniegti tiešie pierādījumi, kuri apliecina, ka traktora krāsu kombinācija var būt komerciālās izcelsmes norāde, kā arī fotoattēli, kuros ir redzama minētā krāsu kombinācija. Esot ticis pierādīts arī, ka ir īstenota īpaša tās traktoru popularizēšana, kas bija domāta konkrētai sabiedrības daļai.

24 ITSB apstrīd visus prasītājas izvirzītos argumentus.

Vispārējās tiesas vērtējums

25 Krāsas pašas par sevi vai krāsu pašu par sevi kombinācijas spēj veidot Kopienas preču zīmi un pašas par sevi attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir iesniegts [preču zīmes] reģistrācijas pieteikums, var iegūt atšķirtspēju to izmantošanas rezultātā saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu (Tiesas 2004. gada 21. oktobra spriedums lietā C-447/02 P *KWS Saat*/ITSB, Krājums, I-10107. lpp., 79. punkts, un Pirmās instances tiesas 2009. gada 28. oktobra spriedums lietā T-137/08 *BCS*/ITSB — *Deere* (Zaļas un dzeltenas krāsas kombinācija), Krājums, II-4047. lpp., 28. punkts).

26 Izskatāmajā lietā prasītāja neapstrīd nedz pārbaudītāja, nedz Apelāciju padomes secinājumus attiecībā uz reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei raksturīgās atšķirtspējas neesamību, bet ierobežo diskusiju ar minētās regulas 7. panta 3. punkta piemērošanu attiecīgajam apzīmējumam.

27 Atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktam absolūtie [atteikuma] pamatojumi, kas minēti šīs pašas regulas 7. panta 1. punkta b)–d) apakšpunktā (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b)–d) apakšpunkts), nav pret preču zīmes reģistrāciju, ja tā attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, saistībā ar kuriem [preču zīmes] reģistrācija ir pieteikta, ir ieguvusi atšķirtspēju tās izmantošanas rezultātā.

28 Šajā ziņā, pirmkārt, ir jānorāda, ka no judikatūras izriet, ka preču zīmes atšķirtspējas iegūšana izmantošanas rezultātā prasa, lai, pateicoties preču zīmei, vismaz viena konkrētās sabiedrības daļas būtiska grupa attiecīgās preces vai pakalpojumus identificētu kā tādus, kuru izcelsme ir konkrētais uzņēmums (Pirmās instances tiesas 2007. gada 12. septembra spriedums lietā T-141/06 *Glaverbel*/ITSB (Stikla virsmas tekstūra), Krājumā nav publicēts, 32. punkts; pēc analoģijas skat. arī Tiesas 1999. gada 4. maija spriedumu apvienotajās lietās C-108/97 un C-109/97 *Windsurfing Chiemsee*, *Recueil*, I-2779. lpp., 52. punkts, un 2005. gada 7. jūlija spriedumu lietā C-353/03 *Nestlé*, Krājums, I-6135. lpp., 30. punkts).

29 Šī identifikācija ir jāveic, pamatojoties uz apzīmējuma kā preču zīmes izmantošanu un tātad pamatojoties uz tās raksturu un iedarbību, kas to padara par spējīgu atšķirt attiecīgās preces vai pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem (pēc analoģijas skat. Tiesas 2002. gada 18. jūnija spriedumu lietā C-299/99 *Philips*, *Recueil*, I-5475. lpp., 64. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *Nestlé*, 26. punkts).

30 Otrkārt, lai atļautu preču zīmes reģistrāciju saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktu, izmantošanas rezultātā iegūtā atšķirtspēja ir jāpierāda visā tajā teritorijas daļā, kur preču zīmei *ab initio* nav bijusi šāda spēja (šajā ziņā skat. Tiesas 2006. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-25/05 P *Storck*/ITSB, Krājums, I-5719. lpp., 83. un 86. punkts; iepriekš minēto Pirmās instances tiesas spriedumu Stikla virsmas tekstūras lietā, 35. un 40. punkts; 2009. gada 10. marta spriedumu lietā T-8/08 *Piccoli*/ITSB (Gliemežvāka forma), Krājumā nav publicēts, 36. un 41. punkts; 2009. gada 30. septembra spriedumu lietā T-75/08 *JOOP!*/ITSB ("!"), Krājumā nav publicēts, 41. punkts; pēc analoģijas skat. arī Tiesas 2006. gada 7. septembra spriedumu lietā C-108/05 *Bovemij Verzekeringen*, Krājums, I-7605. lpp., 22. punkts).

31 Treškārt, no Tiesas judikatūras izriet, ka, lai noteiktu, vai attiecīgajam apzīmējumam piemīt atšķirtspēja, kas ir iegūta tās izmantošanas rezultātā, ir visaptveroši jāvērtē elementi, kas var pierādīt, ka preču zīme ir kļuvusi spējīga identificēt attiecīgās preces vai pakalpojumus kā tādus, kuru izcelsme ir noteikts uzņēmums, un tādējādi nošķirt šīs preces vai pakalpojumus no citu uzņēmumu precēm vai pakalpojumiem (pēc analoģijas skat. iepriekš minēto spriedumu apvienotajās lietās *Windsurfing Chiemsee*, 49. punkts).

32 Lai novērtētu, vai preču zīme ir ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā, arī var ņemt vērā preču zīmes iegūto tirgus daļu, šīs preču zīmes izmantošanas intensitāti, ģeogrāfisko izplatību un ilgumu, uzņēmuma šīs preču zīmes popularizēšanai veikto investīciju apjomu, to ieinteresēto personu proporciju, kuras, pateicoties preču zīmei, identificē preces vai pakalpojumus kā tādus, kuru izcelsme ir noteikts uzņēmums, kā arī tirdzniecības un rūpniecības kameru un citu profesionālo apvienību paziņojumus (iepriekš minētais spriedums lietā "!", 44. punkts; pēc analoģijas skat. iepriekš minētos spriedumus apvienotajās lietās *Windsurfing Chiemsee*, 51. punkts, un lietā *Nestlé*, 31. punkts).

33 Ceturtkārt, apzīmējuma atšķirtspēja, tostarp atšķirtspēja, kas iegūta izmantošanas rezultātā, ir jānovērtē, pirmkārt, saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem ir pieteikta preču zīmes reģistrācija, un, otrkārt, saistībā ar konkrēto preču vai pakalpojumu kategorijas samērā informēta, uzmanīga un apdomīga vidusmēra patērētāja prezumēto uztveri (pēc analoģijas skat. iepriekš minētos spriedumus lietā *Philips*, 59. un 63. punkts, un lietā *Nestlé*, 25. punkts).

34 Visbeidzot, atšķirtspējas iegūšanai izmantošanas rezultātā ir jānotiek pirms preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīža (Tiesas 2009. gada 11. jūnija spriedums lietā C-542/07 P *Imagination Technologies*/ITSB, Krājums, I-4937. lpp., 60. punkts, un Vispārējās tiesas 2010. gada 11. februāra spriedums lietā T-289/08 *Deutsche BKK*/ITSB ("Deutsche BKK"), Krājumā nav publicēts, 60. punkts).

35 Ņemot vērā iepriekš atgādināto judikatūru, ir jāpārbauda, vai izskatāmajā lietā Apelāciju padome ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, noraidot prasītājas argumentus, saskaņā ar kuriem pieteiktā preču zīme atšķirtspēju esot ieguvusi izmantošanas rezultātā būtiskā Kopienas daļā un tātad tā bija jāreģistrē attiecībā uz konkrētajām precēm atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punktam.

36 Šajā ziņā ir jānorāda, ka prasītāja apstrīd Apelāciju padomes izmantoto konkrētās sabiedrības daļas definīciju, kā arī tās novērtējumu, saskaņā ar kuru attiecīgais apzīmējums būtiskā Kopienas daļā nav ieguvis atšķirtspēju izmantošanas rezultātā.

37 Pirmkārt, attiecībā uz tādas konkrētās sabiedrības daļas definīciju, ņemot vērā kuru reģistrācijai pieteiktā preču zīme būtu ieguvusi atšķirtspēju izmantošanas rezultātā, prasītāja [šo sabiedrības daļu] ierobežo ar traktoru pašreizējiem īpašniekiem un nākamajiem pircējiem, turpretī Apelāciju padome ar to saprot visus lauksaimniekus.

38 Vispārējā tiesa uzskata, ka konkrētās sabiedrības daļas definēšana ir saistīta ar attiecīgo preču adresātu novērtējumu, jo preču zīmei sava pamata funkcija ir jāiegūst, ņemot vērā tos. Tādējādi šāda definīcija ir jānosaka, ņemot vērā preču zīmju pamata funkciju, proti, nodrošināt gala patērētajiem vai izmantotājiem ar preču zīmi aptverto preces vai pakalpojuma izcelsmes identitāti, sniedzot viņam līdzekli — bez jebkādas iespējas sajaukt — atšķirt šo preci vai pakalpojumu no citām precēm vai pakalpojumiem ar atšķirīgu izcelsmi (iepriekš minētais spriedums Stikla virsmas tekstūras lietā, 23. punkts un tajā minētā judikatūra).

39 Pārbaudot, ņemot vērā šo judikatūru, prasītājas izvirzītos argumentus, lai apstrīdētu faktu, ka konkrēto sabiedrības daļu var veidot lauksaimnieki vispārējā nozīmē, un izslēgtu no šīs definīcijas visus iedzīvotājus, kuriem ir tikai iespējama interese par attiecīgajām precēm, jākonstatē, ka tie nav nozīmīgi.

40 No vienas puses, lauksaimnieki kā lauksaimniecības uzņēmēji ir attiecīgie uzņēmumiem vajadzīgā darba aprīkojuma, tostarp traktoru, adresāti. Pati prasītāja nonāk pie šī secinājuma, kad tā savos Vispārējai tiesai iesniegtajos dokumentos atzīst, ka lauksaimnieki ir tipiskie traktoru patērētāji. Argumenti par dažu lauksaimniecības uzņēmumu nelielo apmēru, kā arī lauksaimnieku finanšu neparedzamību nevar atspēkot šādu secinājumu. Kā izriet no prasītājas Vispārējā tiesā iesniegtajiem dokumentiem, dažādiem traktoru ražotājiem ir izdevies attīstīt kompaktas mašīnas, kuras ir paredzēts izmantot nelielos uzņēmumos. Tāpat fakts, ka dažiem lauksaimniekiem nav līdzekļu traktora iegādei, ir apstāklis, kurš laika gaitā var mainīties vai kuru var pārvarēt, pateicoties, piemēram, lauksaimniecības mašīnu izplatītāju finansējuma piedāvājumiem.

41 No otras puses, nošķiršana, ko prasītāja veic starp turpmākajiem traktoru pircējiem un personām, kurām ir tikai iespējama interese par šādām mašīnām, ir mākslīga. Attiecībā uz preču zīmju tiesībām un tātad tirgū laisto preču komerciālās izcelsmes identificēšanu, iespējama interese par traktoriem nevar būt citām personām kā to nākamajiem pircējiem. Tādējādi uzreiz ir jāizslēdz tādas citas "ieinteresētās" [personas] kā, piemēram, mehāniķi, vēsturnieki, sociologi vai politologi, no kuru viedokļa preču zīmes pamata funkcijai, proti, minēto preču komerciālās izcelsmes identificēšanai, lai pieņemtu iegādes lēmumu, nav nekādas nozīmes.

42 Turklāt prasītājas izvirzītie argumenti, lai apstrīdētu konkrētās sabiedrības daļas definīciju, kuru ir izmantojusi Apelāciju padome, neļauj pierādīt, ka attiecīgā apzīmējuma uztvere, kāda piemīt traktoru pašreizējiem īpašniekiem vai iespējamiem pircējiem, atšķirtos no tās, kāda piemīt lauksaimniekiem vispārējā nozīmē. Ja tiktu pieņemta šāda šaura konkrētās sabiedrības definīcija, tad prasītājai tiktu atļauts mākslīgi ierobežot sabiedrības daļu, saistībā ar kuru tai ir jāpierāda reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas iegūšana izmantošanas rezultātā.

43 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Apelāciju padome apstrīdētā lēmuma 13. punktā pamatoti ir norādījusi, ka konkrēto sabiedrības daļu veido lauksaimnieki, neveicot nošķiršanu atkarībā no tā, vai interese, kāda tiem ir par traktora iegādi, ir aktuāla vai iespējama.

44 Otrkārt, pretēji tam, ko Apelāciju padome ir secinājusi apstrīdētā lēmuma 25. punktā, prasītāja apgalvo, ka tā ir pierādījusi reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas Kopienas būtiskā daļā iegūšanu izmantošanas rezultātā, kāda tā tiek prasīta atbilstoši judikatūrai.

45 Šajā ziņā ir jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr 40/94 1. panta 2. punktam (tagad — Regulas Nr. 207/2009 1. panta 2. punkts) Kopienas preču zīmei ir "vienots raksturs", kas nozīmē, ka tai "ir vienāds spēks visā Kopienā". No Kopienas preču zīmes vienotā rakstura izriet, ka, lai apzīmējumu varētu reģistrēt, tam ir jāpiemīt atšķirtspējai visā Kopienā. Tādējādi saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 2. punktu (tagad — Regulas Nr. 207/2009 7. panta 2. punkts) preču zīmi nereģistrē, ja tai trūkst atšķirtspējas kādā Kopienas daļā (Pirmās instances tiesas 2000. gada 30. marta spriedums lietā T-91/99 *Ford Motor*/ITSB ("OPTIONS"), *Recueil*, II-1925. lpp., 23.–25. punkts).

46 Regulas Nr. 40/94 7. panta 3. punkts, kurā ir atļauts reģistrēt apzīmējumus, kuri atšķirtspēju ir ieguvuši izmantošanas rezultātā, ir jālasa, ņemot vērā šo prasību. Saskaņā ar šī sprieduma 30. punktā minēto judikatūru atšķirtspējas iegūšana izmantošanas rezultātā ir jāpierāda visā tajā teritorijā, kurā preču zīmei šādas spējas varētu nebūt.

47 Pretēji prasītājas apgalvojumiem šo judikatūru nedrīkst sajaukt ar judikatūru, kuras mērķis ir precizēt tāda jēdziena "ir reputācija" kādā dalībvalstī vai Kopienā nozīmi Padomes 1988. gada 21. decembra Pirmās direktīvas 89/104/EEK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 5. panta 2. punkta un Regulas Nr. 40/94 9. panta 1. punkta c) apakšpunkta (tagad — Regulas Nr. 207/2009 9. panta 1. punkta c) apakšpunkts) izpratnē — tas ir nosacījums, kas reģistrētai preču zīmei ir jāizpilda, lai tai būtu aizsardzība, kas paplašināti tiek attiecināta uz precēm vai pakalpojumiem, kas nav līdzīgi. Šādā gadījumā nav jāpārbauda, vai apzīmējums izpilda nosacījumus, lai tiktu reģistrēts kā Kopienas preču zīme, visā Kopienā. Drīzāk ir jāaizkavē tāda apzīmējuma izmantošana, kurš nepamatoti [un] netaisnīgi var gūt labumu no pastāvošas preču zīmes atšķirtspējas vai reputācijas vai nodarīt kaitējumu minētajai preču zīmei, kurai ir reputācija vai nu kādā dalībvalstī, vai Kopienā. Tādējādi Tiesa uzskatīja, ka no teritoriālā viedokļa reputācijas kādas dalībvalsts, runājot par Direktīvu 89/104/EEK, vai Kopienas, runājot par Regulu Nr. 40/94, būtiskā daļā esamība ir pietiekama, lai aizliegtu minētā apzīmējuma izmantošanu (Tiesas 1999. gada 14. septembra spriedums lietā C-375/97 *General Motors*, *Recueil*, I-5421. lpp., 28. un 29. punkts, un 2009. gada 6. oktobra spriedums lietā C-301/07 *PAGO International*, Krājums, I-9429. lpp., 27. un 30. punkts).

48 Izskatāmajā lietā no iepriekš izklāstītā izriet, ka pretēji tam, ko norāda prasītāja un ko Apelāciju padome secinājusi apstrīdētā lēmuma 19. punktā, reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas iegūšana izmantošanas rezultātā ir jāpierāda visā Kopienā, kāda tā pastāvēja Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī, proti, 2004. gada 15. jūlijā, izņemot to Kopienas daļu, kurā reģistrācijai pieteiktajai

preču zīmei šāda spēja jau bija *ab initio*. Tātad šajā teritorijā, kura aptver desmit jauno dalībvalstu, kuras Eiropas Savienībai ir pievienojušās pēc 2004. gada 1. maijā notikušās paplašināšanās, teritorijas, saskaņā ar šī sprieduma 28. punktā minēto judikatūru vismaz vienai būtiskai konkrētās sabiedrības daļas grupai, pateicoties reģistrācijai pieteiktajai preču zīmei, ir jāvar identificēt attiecīgās preces kā tādas, kuru izcelsme ir noteikts uzņēmums.

49 Tomēr šī Apelāciju padomes kļūda vērtējumā nevar izraisīt apstrīdētā lēmuma nelikumību, jo nosacījumi, kuri ir jāņem vērā, lai pierādītu reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā ir stingrāki nekā tie, kurus ir piemērojusi Apelāciju padome. Saskaņā ar šī sprieduma 30. punktā minēto judikatūru, lai varētu reģistrēt pieteikto grafisko apzīmējumu, prasītājai būtu bijis jāpierāda, ka attiecīgais apzīmējums ir ieguvis atšķirtspēju izmantošanas rezultātā visā Kopienā saistībā ar būtisku konkrētās sabiedrības daļu pirms reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas. Šajā nolūkā prasītāja ITSB būtu varējusi iesniegt dažādus tāda veida pierādījumus, kas minēti šī sprieduma 32. punktā, proti, darot to, ņemot vērā katrā dalībvalstī pieejamos datus (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu Zaļas un dzeltenas krāsas kombinācijas lietā, 39. punkts).

50 Neraugoties uz prasītājai piešķirto rīcības brīvību pierādījumu jomā, tā nav iesniegusi nevienu elementu, kas tai ļautu pierādīt minētās atšķirtspējas iegūšanu desmit jaunajās dalībvalstīs. Pirmkārt, tā nav izvirzījusi nevienu elementu, kas varētu pamatot prasītājas apgalvojumus, saskaņā ar kuriem tā minētajās dalībvalstīs esot īstenojusi "būtisku ienākšanu", un, otrkārt, tā atzīst, ka "no pierādījumiem skaidri izriet, ka preces, kuras ir aptvertas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, esot tikušas pārdotas 23 no 25 (tobrīd esošajām) dalībvalstīm". Turklāt, kā izriet no Vispārējai tiesai iesniegtajiem dokumentiem, prasītāja atzīst, ka [preču zīmes] reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī tā nespēja pierādīt, ka attiecīgais apzīmējums minētajās dalībvalstīs bija ieguvis atšķirtspēju izmantošanas rezultātā. Līdz ar to atbilstoši Regulas Nr. 40/94 7. panta

2. punktam atšķirtspējas neesamība kādā Kopienas daļā neļauj reģistrēt reģistrācijai pieteikto preču zīmi.

51 Neviens no prasītājas izvirzītajiem argumentiem attiecībā uz noteiktu tās iesniegto dokumentu, lai pierādītu reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā, pierādījuma spēku nav tāds, lai atspēkotu šo secinājumu.

52 Pirmkārt, attiecībā uz prasītājas iesniegtajiem specializētās sabiedrības daļas paziņojumiem ir jāsecina, ka tie nav no visām dalībvalstīm. Prasītājas iesniegtos paziņojumus ir izsnieguši tikai Beļģijas un Apvienotās Karalistes profesionālo apvienību pārstāvji, un tie attiecas tikai uz Beļģiju un Apvienoto Karalisti, valstīm, ar kurām, visticamāk, ir ierobežota minēto pārstāvju rīcībā esošā informācija.

53 Protams, šie paziņojumi ir tieši pierādījumi par reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā, ko lietas dalībnieki nav apstrīdējuši. Tomēr saskaņā ar judikatūru profesionāļu, kuri preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas brīdī ir tikai no 2 no 25 dalībvalstīm, paziņojumi nevar sniegt pierādījumu, ka attiecīgais apzīmējums ir ieguvis atšķirtspēju citās Kopienas valstīs (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu Stikla virsmas tekstūras lietā, 39. punkts). Turklāt, neraugoties uz prasītājas apgalvojumiem tiesas sēdē, tā nav pierādījusi, ka runa būtu par Viseiropas organizāciju pārstāvjiem, kuru paziņojumi attiektos uz visu Kopienu. Līdz ar to šie paziņojumi nevar tikt uzskatīti par pietiekamiem, lai pierādītu reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā ārpus minētajām dalībvalstīm.

54 Otrkārt, attiecībā uz tirdzniecības apjomu un reklāmas materiāliem ir jāprecizē, ka saskaņā ar judikatūru tie ir pakārtoti pierādījumi, kuri izskatāmajā lietā var pastiprināt tādus izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas tiešos pierādījumus, kuri ir sniegti ar paziņojumiem. Tirdzniecības apjoms un reklāmas materiāli paši par sevi nepierāda, ka attiecīgo preču mērķa auditorija apzīmējumu uztver kā komerciālās izcelsmes norādi. Šī iemesla dēļ attiecībā uz dalībvalstīm, saistībā ar kurām nav iesniegts neviens cits elements, izmantošanas rezultātā iegūtās atšķirtspējas pierādījums tātad nevar tikt sniegts tikai ar tirdzniecības apjomu un reklāmas materiālu iesniegšanu (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu Stikla virsmas tekstūras lietā, 41. punkts).

55 Izskatāmajā lietā no prasītājas iesniegto dokumentu pārbaudes izriet, ka neviens no dokumentiem par tirdzniecības apjomu vai veiktajiem reklāmas pasākumiem neļauj pierādīt, kāda konkrētās sabiedrības daļa attiecīgo apzīmējumu identificē kā komerciālās izcelsmes norādi. Turklāt iesniegtie reklāmas materiāli ir pietiekami nenozīmīgi un ietver tikai dažus dokumentus angļu un vācu valodā un īstenotos izdevumus komunikācijas jomā saistībā ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi astoņās dalībvalstīs.

56 Protams, prasītāja, lai pierādītu intensīvo un ilgstošo izplatību attiecīgajā tirgū, ir iesniegusi arī dokumentus, kurā ir atspoguļotas ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās tirgus daļas dažādās dalībvalstīs. Tomēr pēc tam, kad Vispārējā tiesa minētās tirgus daļas salīdzināja ar prasītājas paziņoto apgrozījumu un arī prasītājas iesniegtās neatkarīgās izpētes datiem, tā konstatēja būtisku neatbilstību esamību. Līdz ar to prasītājas iesniegtās tirgus daļas nav uzticamas un tātad nav pietiekamas, lai pierādītu reģistrācijai pieteiktās preču zīmes intensīvo un ilgstošo izplatību Kopienas tirgū.

57 Visbeidzot, runājot par fotoattēliem, tie tikai pierāda, ka prasītāja uz saviem traktoriem izmantojusi sarkanas, melnas un pelēkas krāsas kombināciju. Tomēr, tāpat kā tirdzniecības apjoms vai reklāmas materiāli, tie paši par sevi nepierāda, ka attiecīgo preču mērķa auditorija konkrēto apzīmējumu uztver kā komerciālās izcelsmes norādi.

58 No iepriekš izklāstītā izriet, ka Apelāciju padomes kļūda, nosakot konkrēto teritoriju, kā tas tika minēts šī sprieduma 49. punktā, neietekmē apstrīdētā lēmuma likumību tiktāl, ciktāl prasītāja nav pierādījusi reģistrācijai pieteiktās preču zīmes atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā visā Kopienā.

59 Līdz ar to vienīgais pamats ir jānoraida, un tādējādi ir jānoraida arī prasība kopumā.

Par tiesāšanās izdevumiem

60 Atbilstoši Vispārējās tiesas Reglamenta 87. panta 2. punktam lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā prasītājai spriedums ir nelabvēlīgs, tai jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar ITSB prasījumiem.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (otrā palāta)

nospriež:

1) prasību noraidīt;

2) *CNH Global NV* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

Pelikánová Jürimäe Soldevila Fragoso

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2010. gada 29. septembrī.

[Paraksti]